

вертикални канелюри. Под устието минава пояс от гравирани и позлатени редуващи се палмети и лотосови цветове. Този орнаментален пояс се среща в много произведения на гръцката торевтика от същото време: чашата от Букьовци, ритоните от Орешкова могила и Колекция „В. Божков” и др. Рогът е отделен от протомето на тичащ кон с кръг пластични перли. Моделировката на конското тяло е прецизна, макар и обобщена. Повече внимание е оказано на трактовката на главата, отделена от шията с три дъги. Гривата има пластичен обем, покрит с насечки. Перчемът между ушите издава иранско влияние в оформянето на конската грива. През гърдите минава широк ремък, украсен с кръгчета, вероятно имитиращи фалери. Към средата на 4 в. пр. Хр. може да бъде отнесен сребърният ритон от Прага – изключително произведение на гръцката торевтика (Маразов 1978: 36). Тялото, краката и главата на тичащия кон са моделирани едро и прецизно с отчитане влиянието на бурното движение върху мощната мускулатура. Главата не е сведена надолу. Представени са пластично както ремъците и апликациите на юздата, така и тънкият нагръден ремък. Между ушите виждаме познатия кичур, а гривата е предадена като единен обем, разделен с насечки. Рогът бързо се издига нагоре под прав ъгъл. Той е покрит с вертикални канелюри, над които минава пластично предадено клонка бръшлян. Вероятно към същата епоха се отнася и златното протоме на тичащ Пегас от Вазово. Главата е моделирана пластично подробно и точно и е отделена от шията с три врязани гънки. Между отворените напред уши, излизащи от кръгла база, познатият кичур от гривата е прибран в роговиден начелник от типа на екземпляра в съкровището от Равногор (Китов 1975), както и в украсата на крилатите коне от каничка № 157 от Рогозен. На челото падат два кичура, каквито виждаме и в ритона от Полтава. Юздата и нагръдният ремък са деликатно обозначени графично чрез изчукани точки. Крилата в предната си част са предадени като къси пера, а в задната – като четири реда насечки „рибя кост”. В иконографски план най-близък паралел на тази ваза откриваме в ритона от Уляп, където също е представен Пегас, но разказът е допълнен и с опасващ рога фриз, в който са представени сцени от гигантомахията. Известно е, че именно Пегас донесъл на Зевс току що изкования перун. Но крилати коне оформят и дръжките на две ранни персийски амфори-ритони (едната от Иран – Ghirshman 1964: 269-270; Abb.333, а втората е в „Колекция В. Божков”).

Освен тези произведения на гръцката торевтика, за няколко от ритоните можем да предположим, че са продукти на местно производство. Около